

Selfie met de vlieg

Ida Iris

De Grote Harige Vlieg vloog het huis binnen en landde op de spiegel. "Betoverend!" zei hij, terwijl hij naar zijn spiegelbeeld keek. "Ik ben Grote Harige Vlieg. Iedereen is bang voor mij", zei hij. "Ik ben niet bang voor je", zei het meisje Nadia, die heel graag selfies maakt. Grote Harige Vlieg kromp ineen en vloog weg. Hij inspecteerde alle kamers, landde op de rugleuning van een stoel en fronste de wenkbrauwen. "Zoem-zoem, zoem-zoem", zei hij boos. De vlieg rende over de bank, stopte en keek om zich heen. "Kom naar me toe en kijk me aan", zei hij streng tegen het meisje. "Je bent welkom."

"Waarom zou ik bij je komen?" vroeg Nadia. Op dat moment keek het meisje naar de foto's op haar mobieltje. "Als je me ziet, word je bang", zei Grote Harige Vlieg. "Waarom denk je dat?" zei Nadia. "Heb je ooit zo'n enge vlieg gezien?" "Ik kom niet uit mijn stoel," zei het meisje. "Ik zit hier net zo lekker." En ze maakte een foto van zichzelf. "Dan vlieg ik langs je heen en kijk je me aan", zei Grote Harige Vlieg.

"Oké?" "Hmm, oké", zei het meisje. Grote Harige Vlieg vloog een rondje door de kamer. Toen vloog de vlieg langs de stoel van het meisje. Maar het gebeurde zo snel dat Nadia geen tijd had om iets te zien. "Hé! Heb je het gezien?" vroeg Grote Harige Vlieg terwijl hij op de vensterbank zat. "Nee", antwoordde Nadia. "Hoe kon dit gebeuren? Waarom?" vroeg Grote Harige Vlieg. "Waar zaten je ogen?" "Ik zag iets langs me heen flitsen", zei het meisje. "Maar het ging allemaal te snel." En het meisje maakte weer een selfie. "Te snel?!" zei de vlieg. "Hoe is het mogelijk? Zoem-zoem-zoem, zoem-zoem-zoem." "Het is onwerkelijk", voegde Grote Harige Vlieg eraan toe. Grote Harige Vlieg vloog een paar rondjes onder het plafond, ging op de achterkant van de bank zitten en zei: "Hé, wat is er mis met je?" "Niets bijzonders", antwoordde het meisje. "Dus we moeten een plan maken", zei de vlieg. "Ok, wat wordt het plan?" vraagt Nadia. "Ik weet dat iedereen graag selfies maakt." Zie Grote Harige Vlieg. "Dus je kunt ook met mij een selfie maken." "Met jou?" Het meisje keek de vlieg verbaasd aan. De vlieg ging op de bank zitten en giechelde. "Een selfie met de engste vlieg ter wereld. Ik weet zeker dat je daar nog nooit van gedroomd hebt." "Nee, dat heb ik nog nooit gedroomd", antwoordde het meisje. "Dus begin dan maar te dromen." zei de vlieg. "Heb je ooit iemand een foto zien maken met een vlieg?" "Nee, nooit", zei Nadia. "Dat is ok, dan zul je de eerste zijn!" antwoorde de vlieg. "Het is betoverend", zei het meisje. Ze legde haar mobieltje op de bank en keek goed naar Grote Harige Vlieg. "Zoem-zoem," zei Grote Harige Vlieg. "Zoem-zoem-zoem. Wij zullen het onmogelijke mogelijk maken!" Wat een geweldig idee! Dit is de eerste keer dat ik erover hoor!", zei het meisje. "Nou, weet je, het ligt niet alleen aan jou. Iedereen hoort er voor het eerst over", zei Grote Harige Vlieg. "Dus, laten we beginnen? Pak je telefoon." Het meisje pakt haar roze mobieltje. "Wat een prachtige kleur!" zei Grote Harige Vlieg. Ondertussen rende het meisje naar de spiegel. Ze streek langs haar haar, keek in de spiegel en zei: "Ik ben er klaar voor. Ik ga hier zitten,

en jij gaat op mijn schouder zitten. Het wordt een geweldige selfie." "Ja, een selfie met een vlieg!" zei de vlieg zacht en giechelde. Selfie met de vlieg Tekst: Ida Iris Nadia ging op een stoel zitten en de vlieg sprong op haar schouder. Het meisje maakte snel een selfie. Maar toen ze naar de foto keek, was er geen vlieg op de foto te zien. "Ik begrijp het niet", zei het meisje. "Ik zie alleen mijzelf. Waar was jij dan?" "Zoem-zoem-zoem", zei de vlieg die op de muur zat. "Laten we het nog eens proberen", zei het meisje. "Ik ga bij het raam zitten en jij zit dan achter mij op de muur. Dat wordt prachtig." Het meisje ging bij het raam zitten en de vlieg zat op de muur. Het meisje maakte een foto. Maar Grote Harige Vlieg was weer niet op de foto te zien. "Ik begrijp er helemaal niets van", zei het meisje. "Was je er niet toen ik de selfie nam?" "Ja", zei de vlieg. "Ik zat er wel." "Kun jij dit ook?" vroeg Grote Harige Vlieg en ging op het plafond zitten. "Nee," zei het meisje. "Ik kan dat niet." "Kun je dit dan?" Vroeg de vlieg en begon heen en weer op de muur te rennen. "Nee," zei Nadia. "Dat lukt mij ook niet." "Dit is precies wat ik dacht," zei Grote Harige Vlieg. "Laat het me weten wanneer je het wel kunt." "Ik denk dat ik het nooit kan", zei het meisje. "Andere meisjes doen het wel." zei de vlieg, "Om mooie selfies te maken." "Laten we het nog een keer proberen," zei Nadia met haar mobieltje in haar hand. "Goed," zei Grote Harige Vlieg en vloog naar een andere kamer. In de woonkamer werd het weer erg stil. Nadia zat op de bank en maakte een selfie zonder de vlieg. "Hé, kom hier naar toe!" Schreeuwde Grote Harige Vlieg vanuit de andere kamer. "Kom snel!" "Dat wil ik niet," zei het meisje. "Ik zit hier lekker." De vlieg vloog terug naar de woonkamer en ging op de bank zitten. "Zoals je wilt", zei Grote Harige Vlieg. "Doe het maar rustig aan." "Dat zal ik doen." Zei het meisje. "Als je het altijd rustig aan doet", zei de vlieg, "dan zal je leven saai worden." "Waarom?" vroeg het meisje. "Omdat je niet alles interessant vindt. En ook omdat je daar maar lui op de bank zit". zei de vlieg. "Maar weet je, soms is het heel goed om van de bank op te staan en iets te gaan doen. Het is ook belangrijk om naar andere mensen te kijken. Dan zul je begrijpen wat het echte leven is." Het meisje stopte het mobieltje in haar zak en keek naar de vlieg. "Laat mij maar weten als ik interessant voor je word." zei de vlieg. "Trouwens, ik ben erg interessant. Ik leef. Ik kan vliegen. Ik kan over de muur lopen en op het plafond zitten. Ik kan zoemen. Kun jij dat ook?" "Nee," zei het meisje "dat kan ik allemaal niet". "Waarom ben je dan niet geïnteresseerd in wat ik allemaal kan?" vroeg Grote Harige Vlieg. "Ik weet het niet". zei het meisje. "Maar ik weet het wel." zei de vlieg. "Dat komt allemaal omdat je betoverd bent door de Grote Sluwe Spin die in je mobieltje zit." "Is dat zo?" Zei het meisje. "Ja," zei Grote Harige Vlieg. "En ik weet hoe ik dit probleem moet oplossen." "Hoe dan?" Vroeg het meisje. "Je moet in je telefoon tegen de Grote Sluwe Spin zeggen, zoem-zoem-zoooooooooem!". Nadia hield het mobieltje tegen haar mond en zei "Hallo, Grote Sluwe Spin, zoem-zoem-zoooooooooem!" En op dat moment zag ze de Grote Harige Vlieg en de bloemen buiten in de tuin. Ze zag ook haar jongere broer, moeder en vader, grootvader en grootmoeder. Ze zaten allemaal aan tafel en dronken limonade. Het zou geweldig zijn om met hen in de tuin te zitten, dacht het meisje en rende naar hen toe. En Grote Harige Vlieg? Die vloog achter haar aan.